ULTIMELE ŞTIRI DIN STRAINATATE

Apelul Fuehrerului către poporul german

Berlin, 6 (Rador). — Fuehrerul a adresat poporului german un apel cu următorul conținut:

Din ziua când imperialismul britanic a pornit să cucerească omenirea, el a făcut totul pentru a atrage Europa și popoarele sale în războaie repetate și astfel să le slăbească. Făcând aceasta, Anglia a găsit adesea oameni de stat și tribuni ai poporului, corupți sau orbi, pentru a pune țările lor în serviciul cauzei britanice, tinzând la dominația omenirii.

De secole marea finanță evreească apărea ca cel mai mare beneficiar al acestor războaie de cucerire, puse la cale de Anglia.

Această conjurație a imperialismului și capitalismului, lucrând în numele așa zisei „democrații", a dus omenirea și Europa la numeroase complicații. Aceste forțe s'au unit în 1914 pentru a ataca Germania veche, impunându-i lupta. Scopul lor a fost desființarea economiei germane, frustrarea țării de forța sa economică și de a lua Germaniei posibilitățile de a se apăra, conform tendințelor urmărite de inamic.

Or, atunci lupta a început nu contra celui de al treilea Reich național-socialist, ci a unui stat federal german, constituțional și democrat.

Imediat ce mișcarea național-socialistă reușise să redeștepte poporul german și să-l ducă spre o nouă renaștere, după o epocă de decadență groaznică, prin care au trecut economia și viața germanilor, timp de 15 ani, iată că aceleași forțe proclamă din nou vechile lor țeluri, adică de a desființa din nou Germania independentă și în plină desvoltare. Din nou s'a crezut că se poate deslănțui acest conflict, făcându-se apel la forțe mercenare.

Polonia a fost desemnată pentru a începe cearta cu Germania, fără motive valabile, și să răspundă prin violență la sforțările de a se asigura o înțelegere rezonabilă pe calea unei colaborări amicale. După puține săptămâni acest atentat a fost zădărnicit, el întâmpinând forța tinerei armate a celui de al treilea Reich, creată între timp.

Atunci Marea Britanie a încercat să deslănțue atacul prin Norvegia, contra flancului drept german.

Acestei încercări i s'a luat însă înainte numai cu câteva ore. Ea a fost zădărnicită deasemeni prin lupta eroică ce s'a dat timp de câteva săptămâni, iar soldații germani ocupă toate regiunile ce se întind între Kirkenes și golful german, protejând astfel spațiul vital german.

Aceste înfrângeri au forțat pe d. Churchill de a căuta alte noui posibilități. Astfel s'a conceput proectul, transformat în hotărîre, de a se da un atac prin Belgia, aliata Angliei și prin Olanda, până în regiunea Ruhr, inima economiei germane. De data aceasta Franța este aceea care a fost aleasă pentru a suporta principala greutate a luptei. Intr'o serie de victorii, unică în istorie, forțele germane au făcut să eșueze și acest atac și să curețe vestul Europei de englezi.

Respingând propunerile de pace, Churchill s'a decis apoi să îndrepte forțele masate ale imperiului britanic contra Italiei, și în special să pună mâna pe coasta Africei de nord, cu ajutorul trupelor neozeelandeze și australiene. Și această încercare poate să fie de pe acum considerată ca eșuată, grație cooperării forțelor germane și italiene.

Dela începutul războiului, Anglia nu a încetat sforțările sale de a face din Balcani un teatru de război. Intr'adevăr diplomația britanică a reușit, la fel ca în marele război, să câștige mai întâiu Grecia, printr'o ofertă de garanție și apoi să abuzeze punând-o în mod definitiv în serviciul scopurilor sale egoiste.

Documentele publicate azi permit să se vadă că metoda tradițională a Angliei consistă în a face pe celelalte popoare să se bată și să moară pentru interesele engleze.

Poporul german nu nutrește nici o ostilitate față de poporul grec, dar, ca și în timpul marelui război, noi nu vom îngădui niciodată ca o putere să se instaleze pe teritoriul grec cu scopul de a da, la momentul propice, din această bază, o lovitură contra spațiului vital al Germaniei.

Noi am isgonit pe englezi din flancul nostru dela nord, noi suntem hotărîți să nu tolerăm o asemenea amenințare la sud.

In scopul de a ajunge la o adevărată consolidare a Europei am încercat, imediat după venirea mea la putere, să stabilesc relațiuni amicale în special și cu Iugoslavia. Cu voință am uitat tot ce se petrecuse pe timpuri între Germania și Serbia. Nu numai că am întins poporului sârb mâna poporului german, ci am încercat să ajut, în mod sincer, aplanarea tuturor dificultăților ce existau între statul iugoslav și anumite popoare, aliate ale Germaniei. S'a reușit astfel la producerea unei destinderi progresive, care înlocuia atmosfera ce nu mai putea fi suportată, ba chiar la organizarea unei colaborări rodnice nu numai de ordin politic, ci mai ales economic.

Intr'adevăr, ce alt scop ar fi putut să aibă Germania de a se interpune într'o regiune în care ea nu avea nici un scop teritorial sau politic,

CANCELARUL HITLER

nici interese particulare de apărat, decât dorința de a degaja Iugoslavia de sentimentul că în prezent sau în viitor ar fi posibil un revirement al politicei germane în defavoarea sa? Am căutat să integrez statul iugoslav în grupul de puteri decise să reconstruiască în viitor Continentul european, credincios principiului organizării muncii în comun, în liniște și în pace, ținându-se seama de interesele legitime ale tuturor.

Credeam astfel că pot să răspund cât mai bine la aprehensiunile iugoslavilor, care se temeau că pentru realizarea scopurilor lor Germania și Italia, sau Germania și Ungaria, să nu facă din Iugoslavia obiectul unui tratament discriminatoriu, în prezent sau în viitor. Am făcut aceasta, cu toate că diriguitorii statului iugoslav, ca și acei ai Greciei, lucru ce ne este cunoscut din documentele franceze, înțelegeau să procedeze altfel.

In ziua de 25 Martie 1941 s'a făcut la Viena adeziunea solemnă a Iugoslaviei la pactul tripartit. Eu și întreg poporul german am fost fericiți, fiindcă această adeziune părea să fi împiedicat o extindere a războiului în Balcani și autoriza speranța slabă, este adevărat, de a se putea găsi totuși o rezolvare conflictului deja latent.

Cu toate acestea, imediat ce miniștrii, care au semnat tratatul, s'au înapoiat la Belgrad, elemente plătite de Anglia, ale unei clici militare, ce organizează în mod continuu lovituri de stat, au pornit o acțiune menită să desfacă ceeace se făcuse.

A fost răsturnat guvernul ce dorea pacea cu Germania, declarându-se în mod public și precis că această măsură se impunea din cauza atitudinei de care a dat dovadă guvernul, față de Germania. Ceva mai mult, s'au produs incidente ce sunt o rușine în viața popoarelor și la care marea putere care este Reichul german nu este dispus să asiste în mod pasiv. Ministrul Germaniei a fost insultat, atașatul militar german atacat, un ofițer asistent al atașatului militar rănit, numeroși reprezentanți și funcționari ai firmelor germane, etc. maltratați pe piețele publice, localurile expozițiilor, magazinelor, imobilele comerciale și școlile germane distruse și devastate, nenumărate femei și bărbați, printre care se aflau foarte numeroși membri ai grupului etnic german, loviți, prăvăliile și apartamentele lor parțial devastate, iar mai mulți membri ai grupului etnic german asasinați.

Aceste incidente au fost puse în scenă de aceleași creaturi, care prin atentatul dela Sarajevo au aruncat omenirea într'o mizerie nesfârșită. Ca și în trecut, această clică de criminali a fost și de data aceasta finanțată și pusă la cale de serviciul secret britanic.

Dar dacă evenimentele sunt aceleași din 1914, faptele s'au schimbat. Statul ce a fost atacat nu mai este vechea Austrie, ci Germania de azi. Noul guvern sârb a decretat mobilizarea generală. El a mărturisit că a luat această măsură pe ascuns, încă de câteva zile. El a confirmat deci că ține să înlocuiască relațiunile pașnice cu Reichul, prin forța armată. Dar forța la care a recurs, îl va distruge acum.

Poporul german nu nutrește ură față de poporul sârb. Poporul german nu vede mai ales niciun motiv pentru care el trebue să lupte contra croaților și sârbilor. El nu vrea nimic dela aceste popoare. Dar poporul german va regula acum socotelile sale cu această clică de criminali dela Belgrad, care cred că pot să pună din nou Balcanii la dispoziția atentatului britanic contra păcii europene.

Fiindcă a trebuit să fac, încă odată, experiența că cei opt ani de sforțări, pentru a stabili raporturi corecte și o ordine, care să țină seamă și în această parte a Europei de principiile de rasă, și de acord cu concepțiile aliatului meu, — să încredințez, cu începere de azi, apărarea intereselor germane acestei forțe, care pare să fie și de data aceasta singura capabilă de a apăra dreptul și rațiunea.

Astăzi dimineață Imperiul german a pornit lupta contra uzurpatorilor dela Belgrad și a efectivelor pe care Marea Britanie încearcă să le lanseze din nou, din Balcani, la asaltul contra păcii europene.

Armata germană nu va depune armele în aceste regiuni decât după ce clica conspiratorilor dela Belgrad va fi complet și în mod definitiv doborîtă și decât atunci când ultimul englez va fi părăsit această parte a Continentului.

Bine ar fi dacă popoarele orbite, căzute în nenorocire, să-și dea seama că ele datoresc aceasta numai „celui mai rău amic" pe care continentul european l-a avut de 300 de ani încoace, și este și azi, adică: Anglia.

Poporul german poate să înceapă această luptă convins de faptul că diriguitorii săi au făcut absolut tot ce le sta în putință pentru a-l cruța de această explicație. Rugăciunea noastră către Providență, în acest ceas, este una singură, anume ca ea să binevoiască să păzească și să binecuvânteze, ca și în trecut, calea soldaților noștri.

ADOLF HITLER

Declarațiile d-lui Ribbentrop făcute presei

Berlin, 6 (Rador). — Duminică dimineața, d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, a făcut, în numele guvernului său, următoarea declarație reprezentanților presei germane și străine:

Anglia este pe punctul de a săvârși o nouă crimă împotriva Europei.

Forțe engleze însemnate au debarcat în Balcani. După înfrângerile dela Dunkerque și Andalsnes, Anglia încearcă din nou de a deslănțui războiul în Europa.

Un guvern orb la Atena și o clică de conjurați notorii la Belgrad au făcut cauză comună cu englezii, punând la dispoziția lor, ca baze de operații, întregul teritoriu grec și iugoslav.

Germania a privit inactivă, de luni de zile, aceste acțiuni și a încercat să convingă Grecia și Iugoslavia și să ajungă la o înțelegere amicală cu aceste țări. Dar toate sforțările ei au rămas zadarnice.

Fuehrerul va răspunde acum.

Forțele germane se află în marș de azi dimineață spre a da englezilor și conspiratorilor sârbi lecția care se impune.

Ne încumetăm a spune că, în curând, d. Churchill va fi înțeles definitiv că jocul englezilor pe continent este sfârșit, odată pentru totdeauna.

Nota trimisă de Germania Greciei

Berlin, 6 (Rador). — După declarația făcută în fața reprezentanților presei germane și străine, s'a dat citire unei note pe care ministerul afacerilor străine al Reichului a transmis-o Duminică dimineața ministrului Greciei precum și unui comunicat al guvernului german cu privire la Iugoslavia.

Nota adresată guvernului elen este astfel concepută:

„Dela începutul războiului impus Germaniei prin declarația de război a Angliei și Franței, guvernul german a exprimat în repetate rânduri, limpede și fățiș, voința sa de a restrânge la beligeranții conflictul militar ce isbucnise între ei și mai cu seamă de a menține în afara războiului peninsula Balcanică.

El a declarat în repetate rânduri și tot atât de precis că se va opune prin toate mijloacele de forță de cari dispune la orice încercare engleză de a întinde războiul și la alte țări.

După nimicirea forțelor expediționare ale Angliei și după ce resturile lor fuseseră isgonite din Norvegia și din Franța, continentul nostru fusese scăpat pe tot întinsul lui de trupe britanice. De aci reeșea pentru toate statele europene interesul comun de a menține în totul această excludere a Angliei de pe continent, ea constituind cea mai bună garanție a păcii în Europa, și de a nu lăsa nici un soldat englez să facă cap de pod pe continent.

Această problemă se punea și pentru poporul grec la fel ca pentru toate celelalte popoare de pe continent și era evident că guvernul elen, menținând o neutralitate strictă și sinceră, ar fi ținut cel mai bine seama de această situație. O asemenea atitudine ar fi fost absolut firească pentru Grecia și ar fi corespuns intereselor ei celor mai adânci, cu atât mai mult cu cât nici unul dintre beligeranți nu putea să aibă un interes cu adevărat vital de a cuprinde în operațiunile sale de război o țară situată atât de departe de zona propriu zisă a războiului.

Iată de ce Germania și Italia nu au cerut niciodată nimic altceva dela Grecia decât să mențină o neutralitate adevărată.

Este deci cu atât mai de neînțeles că guvernul grec a renunțat totuși la această atitudine ce îi era limpede indicată și a pornit pe o cale care, mai de vreme sau mai târziu era de natură să ducă poporul în fața unor pericole grave. După cum putem constata azi, Grecia a părăsit de fapt atitudinea sa de neutralitate la începutul războiului, în Septembrie 1939, și a luat poziție, la început într'ascuns, apoi tot mai pe față, în favoarea inamicilor Germaniei, adică, înainte de toate, în favoarea Angliei.

Chiar și numai faptul că în Aprilie 1939 Grecia a acceptat garanția politică a puterilor occidentale, dovedește în ce măsură politica elenă era influențată, încă înainte de isbucnirea războiului, de simpatia față de Anglia ce domina în cercurile guvernamentale.

După experiențele bine cunoscute cu garanțiile engleze, trebuia să se știe bine de către guvernul elen că el punea prin această țara sa sub dependența Angliei și că se va găsi implicat în planurile engleze de încercuire a Germaniei, planuri ce existau încă de pe atunci.

Această tendință s'a manifestat fățiș pentru prima dată după începerea războiului din Octombrie 1939, în ziua când guvernul elen n'a mai voit să audă de prelungirea tratatului de amiciție eleno-italian care expira în cursul acelui an.

Cam în același timp au ajuns în posesia guvernului german documente cari arătau că guvernul elen, ajuns la putere cu ajutorul Angliei, își luase mari angajamente față de politica engleză încă dela începutul regimului.

Dacă ar fi existat cât de puțină îndoială asupra acestui lucru, documentele găsite în Franța la „Charite" și cari acum sunt aduse la cunoștința publicului, dovedesc în modul cel mai neîndoios posibil că Grecia luase o poziție hotărît contra Axei încă dela începutul războiului.

Aceste documente oficiale ale statului major general francez și ale guvernului francez ne prezintă următoarea înfățișare a adevăratei politici pe cari guvernul elen o urma în taină.

1. Incă din Septembrie 1939, marele stat major general elen trimisese la Ankara pe colonelul Dovas pentru a lua contact cu generalul Weygand, comandant suprem al armatei expediționare din Levant.

2. La 18 Septembrie 1939, ministrul Greciei la Paris, d. Politis, da asigurarea că Grecia nu dorea să reinnoiască tratatul cu Italia, care expira în Octombrie, decât în măsura în care un asemenea acord nu împiedica formarea unui front oriental.

3. La începutul lui Octombrie 1939, subsecretarul de stat elen al afacerilor străine, d. Mavrudis, declara ministrului Franței la Atena că Grecia, nu numai că nu va împiedeca debarcarea aliaților la Salonic dar o va susține în mod activ în cazul când se asigură succesul operațiunilor.

4. Contactul luat la sfârșitul lunii Octombrie între atașatul militar francez la Atena și șeful statului major general grec a dus, la 2 Decembrie 1939 la dorința formal exprimată de către statul major general grec de a începe negocieri militare și la trimiterea în Grecia a colonelului francez de stat major general, Mariot.

5. O notă a generalului Gamellin din ziua de 4 Ianuarie 1940 spune că șeful marelui stat major general grec comunicase că este în măsură să garanteze debarcarea unui corp expeditionar la Salonic, în cazul unui sprijin suficient din partea formațiilor aeriene și antiaeriene.

Guvernul german, care luase de multă vreme cunoștință de aceste documente ce acuzau în mod grav guvernul elen, a așteptat totuși cu extremă răbdare și cu un spirit larg, desvoltarea ulterioară a politicii elene. Chiar atunci când Grecia a pus la dispoziția marinei engleze baze militare pe insulele sale și când Italia, aliata Reichului german, în fața acestei atitudini care nu mai avea nimic neutru, s'a văzut nevoită la o acțiune militară împotriva Greciei, Germania a continuat să rămână în expectativă. Ceeace a făcut-o să ia această atitudine a fost speranța sinceră a poporului german — care până atunci nu resimțise decât sentimente de amiciție pentru poporul grec — că Grecia își va aduce în cele din urmă aminte de adevăratele ei interese și astfel, guvernul grec s'ar hotărî să revină la o adevărată neutralitate.

Tot în același sens, ministrul afacerilor străine al Reichului d. von Ribbentrop, într'o întrevedere pe care a avut-o cu ministrul Greciei la Fuschl, la 26 August 1940, a dat sfatul guvernului grec, sub forma cea mai gravă, să renunțe la atitudinea sa de parțialitate în favoarea Angliei.

Pe lângă aceasta, guvernul elen a fost informat prin repetatele declarații publice ale Fuehrerului însuși, că Germania nu va permite în nici un caz ca forțe armate britanice să debarce pe pământul Greciei. Să reamintim, între altele, în această privință, cuvântarea rostită de Fuehrer la 30 Ianuarie 1940, în care a spus: „Poate că ei speră în Balcani. Dar nici acolo nu le văd vre-o șansă, căci un lucru este sigur, că ori unde se va prezenta Anglia, noi o vom ataca și suntem destul de puternici pentru a o face".

Guvernul grec a nesocotit toate aceste avertismente. Deasemenea el nu s'a adresat niciodată guvernului german — și trebue să constatăm lucrul acesta în mod expres — chiar numai pentru a discuta cu el posibilitatea unei reveniri la neutralitate a Greciei. Motivul era vădit: Grecia se lăsase târîtă mult prea departe de politica engleză a extinderii războiului și nu mai era stăpână pe hotărîrile sale. De pe atunci, ele îi erau dictate de către guvernul englez.

Iată dece, guvernul elen, care, la început, după ce începuse războiul împotriva Italiei, se mărginise la a face apel la formațiuni technice ale forțelor aeriene britanice, s'a văzut nevoit încurând de forța lucrurilor să meargă mai departe pe calea pe care pornise. După ocuparea insulei Creta s'au produs în curând debarcări compacte de formațiuni de trupe britanice în Grecia și ocuparea de către ele a tuturor punctelor strategice importante.

Declarațiile făcute din când în când de către guvernul grec și prin care acesta căuta să nege faptele, nu pot să fie considerate decât ca o nouă dovadă a lipsei sale de sinceritate și a dependenței sale de Anglia.

Nu mai poate exista nici o îndoială de câteva săptămâni că Anglia se pregătește să stabilească un nou front în Grecia împotriva Germaniei — asemănător cu expediția sa la Salonic în cursul războiului mondial — pentru a face de acolo o ultimă încercare de a aduce războiul în Europa. Sub acest aspect, știrile după cari statul major general al forțelor engleze ce operează în Grecia a stabilit legătura cu statul major general din Belgrad, au o importanță cu totul specială. In ori ce caz în ultimele zile Grecia a devenit pe față teatrul de operațiuni al forțelor engleze. In momentul de față englezii procedează la mari mișcări și transportări de trupe și știrile sosite din Statele Unite confirmă că o armată engleză de 200.000 oameni este gata de luptă în Grecia.

Grecia, permițând unor trupe engleze să pună din nou piciorul pe pământul Europei și fiind singurul popor care a acționat în felul acesta, și-a asumat o grea responsabilitate față de această evoluție; cu atât mai mare este vina ce revine guvernului elen în urma acestei politici nesăbuite.

Guvernul grec a creiat astfel o situație față de care Germania numai poate rămâne mai departe neactivă. Guvernul Reichului a dat deci ordin trupelor sale să izgonească forțele britanice de pe pământul Greciei. Ori ce rezistență opusă armatei germane va fi sfărâmată fără cruțare.

Aducând la cunoștința guvernului elen această hotărîre, guvernul german subliniază că trupele germane nu se prezintă ca dușmani ai poporului grec și că poporul german nu înțelege de fel să lupte și să nimicească poporul elen ca atare.

Lovitura pe care Germania este nevoită să o dea pe pământul Greciei este îndreptată împotriva Angliei. Guvernul elen este convins că aduce un serviciu hotărîtor poporului elen și comunității europene, izgonind cât mai repede pe intruși englezi din Grecia.

Ordinul de zi al Fuehrerului către soldații din armata de sud-est

Berlin, 6 (Rador).— Fuehrerul și șeful suprem al armatelor germane a adresat următorul ordin de zi către soldații de pe frontul de sud-est:

Soldați de pe frontul din sud-est!

Credincioasă principiului de a pune pe alții să lupte pentru ea, Anglia, cu intenția de a înlătura odată pentru totdeauna Germania, printr'o nouă luptă, a ales în 1939 Polonia pentru ca să înceapă războiul și să distrugă, dacă era posibil, forțele armatei germane.

In câteva săptămâni, soldații germani de pe frontul de est au bătut și au înlăturat acest instrument al atașatorilor de războiu britanici.

La 9 Aprilie 1940 Anglia a încercat din nou să-și ajungă scopul său printr'o acțiune îndreptată contra flancului septentrional al Germaniei.

Intr'o luptă memorabilă soldații germani au respins atacul, deasemeni în câteva săptămâni, în campania din Norvegia. Ceeace lumea nu a crezut posibil, a reușit. Forțele armate ale Reichului german apără frontul nostru de nord, până la Kirkenes.

Câteva săptămâni mai târziu, d. Churchill a crezut din nou că a venit momentul de a pătrunde până în ținutul Ruhr, trecând prin Belgia, aliata Angliei și Franței și prin Olanda. Sosise ceasul istoric pentru soldații de pe frontul de vest. In cursul unor lupte, care sunt cele mai glorioase din istoria militară, armatele vestului capitalist au fost bătute și apoi desființate.

Numai după 45 de zile dela începerea acestei campanii, ea a fost deasemeni terminată în favoarea noastră.

D. Churchill a concentrat apoi forța imperiului britanic împotriva aliaților noștri din Africa de nord. Și aici pericolul a fost înlăturat grație cooperării formațiunilor germane și italiene.

Noul obiectiv al organizatorilor britanici de războaie constă în executarea unui plan pe care ei l-au conceput încă dela începutul războiului și a cărui punere în aplicare nu a fost amânată decât fiindcă ei au fost obligați la aceasta din cauza continuelor victorii uriașe ale germanilor.

Amintindu-și debarcarea trupelor britanice la Salonic, în timpul marelui războiu, englezii au atras de partea lor Grecia, dându-i garanții, punând-o apoi în mod definitiv în serviciul obiectivelor engleze.

Eu nu am încetat de a pune pe toți în gardă contra oricărei încercări de debarcare de trupe britanice, în vederea exercitării unei amenințări contra Reichului, în sud-estul Europei. Acest avertisment a fost, din nefericire, zadarnic. Am încercat deasemeni cu o răbdare ce nu s'a desmințit niciodată, de a convinge pe oamenii de stat iugoslavi de nevoia unei colaborări sincere între națiunile interesate la restabilirea păcii în aceste regiuni.

După ce am reușit înstârșit să creiem bazele unei asemenea colaborări, prin adeziunea Iugoslaviei la pactul tripartit, fără ca noi să fi cerut ceva Iugoslaviei, afară de participarea sa la reconstruirea unei Europe organizată pe baza principiilor dictate de rațiune, reconstrucție la care Iugoslavia și poporul său urmau să-și aibă partea lor, elemente criminale au pus mâna pe putere la Belgrad, care în 1914 deslănțuise războiul mondial.

La fel ca în Polonia, s'au mobilizat contra Reichului german instinctele sălbatece ale unor indivizi josnici.

In aceste împrejurări a trebui să rechem imediat pe membrii coloniei germane din Iugoslavia. Membri civili și militari ai legației germane, funcționari ai consulatelor noastre, au fost molestați și maltratați, școlile germane au fost distruse, ca și în Polonia, numeroși membri ai grupului etnic german au fost deportați, maltratați sau omoriți. La toate cele de mai sus se adaogă mobilizarea generală, decretată de Iugoslavia, care încă de mai multe săptămâni chemase în secret pe rezerviști sub drapel.

Iată răspunsul la sforțările pe care cu o răbdare nesfârșită le-am făcut timp de opt ani, pentru a stabili cu acest stat relațiuni strânse și amicale.

Deci, în timp ce, la fel ca în timpul marelui războiu, divizii britanice debarcă, în Serbia, se crede, exact ca în cursul marelui războiu, că este timp suficient pentru a putea provoca un nou atentat contra Germaniei și aliaților săi.

Soldați de pe frontul din sud-est! Ceasul vostru a sosit. Voi veți lua sub protecția voastră interesele Reichului în sud-estul Europei, așa cum au făcut camarazii voștri, acum un an, în Norvegia și la vest. Voi nu veți fi mai puțin viteji decât soldații din diviziile germane care în toamna anului 1915 au luptat deja victorioși în aceleiași regiuni în care voi începeți acum lupta.

Veți fi umani acolo unde adversarul se va purta cu umanitate. Acolo unde el va da dovadă de brutalitatea ce-i este proprie, voi îl veți sdrobi cu asprime și fără menajamente.

Lupta pe teritoriul grec nu este o luptă contra Greciei, ci contra acelui dușman al tuturor, care, la fel cum a făcut acum un an în cea mai îndepărtată regiune septentrională a Europei, încearcă acum în cea mai sudică parte să schimbe soarta armelor.

De aceea noi vom lupta în această regiune, în comun cu aliata noastră, până ce ultimul englez își va găsi în Grecia „Dunkerque-ul său". Dar oricare dintre greci, care va ajuta pe acest inamic al tuturor, va cădea împreună cu el. Soldatul german, care a dovedit că poate bate pe englez în ținuturile înghețate dela nord, în cea mai îndepărtată regiune, își va face, tot așa de bine, acum când nevoia o cere, datoria sa și în ținuturile călduroase dela sud.

Noi toți nu urmărim alt scop decât să asigurăm poporului nostru, deci germanilor secolelor viitoare, posibilități de existență. Gândul, iubirea și rugăciunile tuturor germanilor vă însoțesc din nou, pe voi, soldații mei.

ADOLF HITLER.

Italia acționează în strânsă legătură cu Germania contra Iugoslaviei și Greciei

Roma, 6 (Rador). — Agenția Ștefani comunică:

Acum patru ani, în Martie 1937, Iugoslavia a semnat cu Italia un pact de amiciție care ar fi trebuit să reprezinte baza permanentă și sigură a unei politici leale de colaborare între cele două state.

Acest pact de pace în Adriatica a luat ființă și noi l-am negociat și încheiat cu ferma intenție ca el să reprezinte începutul unei ere de noui relații între cele două popoare, acordând pentru aceasta guvernului iugoslav o încredere pe care speram că nu o va desminți.

Noi am rămas credincioși pactului din Belgrad chiar atunci când, după răsturnarea cabinetului Stoiadinovici, care îl încheiase, — au început să se arate în Iugoslavia primele semne și primele manifestații ale unei reînoite ostilități împotriva Italiei, operă a aceloraşi forțe ascunse cari timp de 20 ani inveninaseră relațiile dintre cele două țări și cari după răsturnarea guvernului Stoiadinovici luau în mod vădit conducerea, înlăturând politica de pace și amiciție începută în 1937.

Noi și Germania am avut dovezi de activitatea pe care o desfășurau aceste forțe cu scopul de a lega Iugoslavia de politica și de acțiunea vrăjmașilor noștri. Cu toate acestea noi nu numai că nu am renunțat la ceeace socoteam în mod leal că trebue să fie baza relațiilor noastre cu Iugoslavia, dar am realizat și tot ce stă în putințele noastre pentru a menține înțelegerea cu Iugoslavia și pentru a evita ca pacea în Adriatica să fie urburată, căutând să ferim Iugoslavia de pericolele unui război către care Anglia, în înțelegere cu o clică criminală de oameni politici iugoslavi, să pregătea să o târască în mod fatal.

Programul nostru era precis: noi urmăream să asigurăm viitorul națiunii iugoslave, chemând-o să ia parte fără nici o sforțare, fără nici un risc, fără nici un pericol din partea ei, la opera de refacere pașnică a continentului european, operă la care ne asigurasem colaborarea Ungariei, României și Bulgariei. Pe baza unui asemenea program, Iugoslavia a fost admisă, prin acordul din Viena, din 25 Martie, să participe la pactul tripartit. Noi nu ceruserăm nimic Iugoslaviei în afară de o asemenea adeziune, în afară de colaborarea sa leală la politica de refacere a continentului. In schimb, Iugoslavia obținea recunoașterea suveranității și integrității ei, garanția că teritoriul ei nu va fi străbătut de trupe, că ea nu va fi chemată să dea ajutoare și în sfârșit i se satisfăcea aspirația la o ieșire la marea Egee prin dobândirea orașului și portului Salonic, pe cari Italia și Germania i le garantau în comun.

Abia fusese încheiat acest pact că aceleași forțe cari lucraseră în mod activ pentru a târî Iugoslavia în război s'au ridicat din nou la Belgrad și după ce au răsturnat regimul ,au arestat pe miniștrii ce semnaseră adeziunea Iugoslaviei la pactul tripartit, au atâțat și răsculat mulțimea, au impus prin violență un regim care nu avea de fapt decât un singur țel: acela de a sfâșia pactul semnat și de a întoarce Iugoslavia împotriva puterilor Axei. Un val de inconștiență și de nebunie se abătuse asupra Iugoslaviei.

Astfel, în timp ce se comiteau grave violențe împotriva cetățenilor și instituțiilor italiene și germane, chiar din partea unor elemente ale armatei, noul președinte al consiliului de miniștri, generalul Simovici, ordona mobilizarea generală, amenința cu război Italia, încheia înțelegeri cu statele majore britanic și grec și făcea apel la ajutorul Angliei și Statelor Unite.

In cursul nopții de 27 Martie, Iugoslavia trecea astfel brusc de partea inamicilor Axei.

Guvernul italian a urmărit cu cea mai mare atenție și cu cel mai mare calm aceste evenimente cari au făcut ca Iugoslavia să se unească cu Marea Britanie și cu Grecia și să devină, la fel ca Grecia, bază a operațiunilor forțelor britanice în Europa.

In fața acestor fapte, guvernul italian a hotărît să acționeze prin forțele sale de uscat, navale și aeriene, în strânsă colaborare cu acelea ale Germaniei.

A APĂRUT IN EDITURA ZIARULUI „UNIVERSUL"

CURSUL RAPID (Ediția doua)

de

Conversații uzuale româno-germane

alcătuit de

Profesor D-r VIRGIL TEMPEANU

de la Academia Comercială și Școala Superioară de Război; fost lector la Universitatea din München, Secretar general al Institutului de Cultură Româno-German.

Epuizarea în mai puțin de o lună a primei ediții a arătat ce necesar a fost acest curs. Ediția 2-a sporește cu noui capitole utile, ușurează și completează pe celelalte; iar un indice mobil înlesnește cetirea, de către germani, a cuvintelor românești.

Dăm câteva din capitolele interesantei lucrări:

La gară; pe stradă; în restaurant; la hotel; în tramvai; în diverse magazine, muzee; în grădina zoologică; la medic; la farmacie; la bancă; la poștă; la advocat, la gară, aeroport, autogaraj; pe vapor; sport; pescuit, etc.

Un capitol special tratează expresiunile uzuale, întrebuințate în diverse împrejurări.

Exemplarul de peste 200 pagini, costă numai 60 lei. Comenzile se vor adresa ziarului „Universul". De vânzare la toate librăriile și chioșcurile ziarului „Universul". Intrucât s'a tipărit un număr restrâns din această ediție, rețineți exemplarele din timp!